

صلی الله
علیه وسلم

محکم دلائل

پوخته‌ی ژبانی پیشه‌وای نازیزمان

نماده‌کردنی : سالار عومەر

قونانی سییم

پوختهی ژیانس

پیشهوای ئازیزمان

صَلَّى
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ

قوناغی سییم:

له بانگهوازی ئاشکرا تا کوچ کردن بو حبهشه

ئامادهکردنی :

سالار عمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: پوخته‌ی ژبانی پیشه‌وای نازیزمان ﷺ

ئاماده‌کردنی: سالار عمر

نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: عبدالله خاکی

دیزاینی به‌رگ: محمد سیانی

نۆره‌وسائی چاپ: ۱۴۴۳ کۆچی، ۲۰۲۲ زاینی

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

بەرھەمى: پىرۆژەى ئاگا

ئاونىشانى پىرۆژەى ئاگا لە تۆرپە كۆمەلايەتتەكان

پىرۆژەى ئاگا :: Aga project

پىرۆژەى ئاگا :: Aga project

۰۷۵۰۷۱۴۷۰۳۷

۰۷۵۰ ۷۱۴۷۰۳۷

@aga_kteb

بانگه‌وازی ئاشکرا

دوای سئ ساَل بانگه‌وازی نهیئی و په‌روه‌رده‌کردنی گه‌نج و لاوان و هه‌موو چینه‌کانی تر و ئاماده‌کردنیان، پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌ستی کرد به ئاشکراکردنی بانگه‌واز دوای ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن خواوه‌فه‌رمانی پیکرا، عه‌لی کورپی ئه‌بو‌تالیب ده‌لیت: **«لما نزلت «وأنذر عشیرتک الأقربین» جمع رسول الله ﷺ قراسته، فاجتمع له ثلاثون رجلاً، فأكلوا وشربوا، فقال لهم: من یضمن عني دینی ومواعیدی ویكون معی فی الجنة ویكون خلیفتی فی أهلی؟ فقال علی: أنا.»**^۱

واته: کاتی‌ک ئایه‌تی خزمه‌نزیکه‌کانت ئاگادار بکه‌وه‌دابه‌زی، پیغه‌مبه‌ر که‌سه‌نزیکه‌کانی کو‌کرده‌وه، سی که‌س کو‌بونه‌وه‌نان و ئاویان خوارد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ گووتی کئ زه‌مانه‌تی دینه‌که‌م ده‌کات له‌گه‌لم ده‌بی‌ت به‌هه‌شت و ده‌بی‌ته‌جی‌گره‌وه‌ی من له‌ناو خیزانه‌که‌مدا: عه‌لی کورپی ئه‌بو‌تالیب گوتی من^۲.

کارئکی ئاساییه‌پیغه‌مبه‌ری خوا له‌کاتی بانگه‌وازی ئاشکرا‌دا له‌که‌س و کاری خو‌ی ده‌ستی پیکرد، چونکه‌شاری مه‌که‌گیانی هو‌زایه‌تی په‌لی تیادا

^۱ اسلام ویب - مسند الإمام أحمد - مسند العشرة المبشرين بالجنة - مسند الخلفاء الراشدين - ومن مسند علي بن أبي طالب

رضي الله عنه - الجزء رقم ١) www.islamweb.net به.

^۲ قصة الإسلام | الجهر بالدعوة .. وأنذر عشیرتک الأقربین " islamstory.com.

هاوښتېبوو، ئەم کردارەش بۆ ئەوه‌بوو ھۆزەکە‌ی و خزم و کەسەکە‌ی پشټگیری بکەن و بیپارێزن لە‌هەر دەستە و ھۆزیک کە بیانە‌وێت زیانی پېښگە‌یە‌نن.

ئێبن عە‌بباس دە‌لێت: کاتیک ئایە‌تی (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ)^١ خزم و کەسە‌ نزیکە‌کانت ئاگادار بکە‌وه‌ (دابە‌زی پېښە‌مبەر چوو‌ه سەر چپای سە‌فا و گوتی: ئە‌ی قورە‌یش^٢، قورە‌یش گوتیان چیبوو‌ه ئە‌ی محە‌ممە‌د؟ ئە‌ویش گوتی ئە‌گەر پێ‌تان بڵێم لە‌پشت ئە‌و شاخە‌وه‌ سوپایە‌ک ھە‌یە و دە‌یە‌وێت بە‌سەر‌تاندا بدات بروام پێ‌دە‌کە‌ن؟ گوتیان بە‌ئێ، تۆ لە‌لای ئێ‌مه‌ کە‌سیکی پاکی و ھەرگیز درۆمان ئێ‌ نە‌بە‌ستووی^٣.

پېښە‌مبەر ﷺ گوتی کە‌واتە‌ من نێ‌ردراوم بۆ لاتان تا‌وه‌کو‌و لە‌سزایە‌کی بە‌ ئازار پزگارتان بکە‌م. ئە‌ی بە‌نو عە‌بدولموتە‌لیب، ئە‌ی بە‌نو عە‌بدمە‌ناف، ئە‌ی بە‌نو زوهره‌ خوا فەرمانی پێ‌کردووم خزمە‌ نزیکە‌کانم ئاگادار

^١ - شعراء: ٢١٤

^٢ - لە‌پروایە‌تی تر ھا‌تووه‌ دە‌لێت: پېښە‌مبە‌ری خودا ناوی تیرە‌ تیرە‌ی قورە‌یشی دە‌هێنا و دە‌یفە‌رموو خۆ‌تان لە‌ ئاگری دۆ‌زخ بیارێ‌زن.

^٣ - پېښە‌مبە‌ری خوا بې‌جینە‌یە‌کی پتە‌وی ھە‌لێ‌ژارد بۆ بانگە‌وا‌زە‌کە‌ی ئە‌ویش راستگویی بوو، بە‌م کارە‌شی پیاوانی راگە‌یاندن و بانگە‌وا‌زی فێ‌رکرد کە‌ پە‌یوہندی کردن بە‌ خە‌ڵکی پێ‌ویستە‌ پشت ئە‌ستوور بێ‌ت بە‌شی‌وہیە‌کی سەرە‌کی لە‌سەر مێ‌تانە‌ی تە‌واو لە‌تێ‌وان تیرەر و وەرگرا، یان لە‌تێ‌وان سەرچاوە‌ی پە‌یامە‌کە‌ و جە‌ماوە‌ر، ھەر‌وہا ناوہ‌رۆ‌کیش نابێ‌ت درۆی تێ‌دا‌بێ‌ت. (الحرب النفسية ضد الاسلام (١٢١).

بکه‌مه‌وه، من له‌لای خوا هیچ سودی‌کتان پیناگه‌یه‌نم، نه‌گه‌ر شایه‌تی نه‌ده‌ن که هیچ خواجه‌ک شایه‌نی په‌رستن نییه جگه له ئە‌للا، ئە‌بوو له‌هه‌ب گووتی ده‌ستت به برین چی هه‌ر بو ئە‌وه کو‌ت کردووینه‌وه؟ خوی گه‌وره نایه‌تی (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ)^۱ واته: له‌ناوچی هه‌ردوو ده‌ستی ئە‌بووله‌هه‌ب، وه له‌ ناویش چوو دابه‌زاند.^۲

به‌پیی رپوایه‌تیکی زوهری ئیبن عه‌باس ده‌لێت؛ قورپه‌یش له‌ دژی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌ستان تا نایه‌ته‌کان له‌سه‌ر بت په‌رستی هاتنه‌ خواره‌وه^۳، به‌لام زۆربه‌ی موفه‌سیر و نوسه‌رانی سیره ده‌لێن دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر و ﷺ هاوه‌له‌کانی هه‌ر له‌سه‌ره‌تای باگه‌وازی ئیسلامه‌وه ده‌ستی پیکرد^۴.

له‌گه‌ڵ زیادبوونی ژماره‌ی ئە‌و که‌سانه‌ی که ده‌چوونه ئیسلامه‌وه مه‌ترسی دروستبوو بو شی‌وازی ژبانی ئاینی له‌ مه‌ککه‌ و به‌ خراپی کار ده‌کرده

۱- مه‌سه‌ده ۱

۱. تفسیر وأنذر عشیرتک الأقربین [الشعراء: ۲۱۴] "surahquran.com. Retrieved".
"في قوله تعالى: وأنذر عشیرتک الأقربین" (www.alukah.net. به‌عه‌ره‌بی: القرآن الکریم لوأنذر
عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ" www.alro7.net. Retrieved ۱

الطبقات الکبری، ابن سعد البغدادي، ج ۱، ص ۱۹۹-۲۰۶، دار صادر، بیروت.

۴ سیره ابن هشام، ابن هشام، به‌رگی ۲، لاپه‌ره ۹۲-۱۶۳.

له‌سەر هیږی ئابووری قورډیش، بویه قورډیش دږی بانگه‌وازه‌که‌ی وه‌ستان و داوایان لیده‌کرد واز بهیښیت به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رازی نه‌بوو له به‌رامبه‌ر هیچ شتی‌ک ده‌ست له بانگه‌وازه‌لگریت. هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه قورډیش وتیان: محه‌مه‌د توشی جوړیک له شی‌تی بووه، و وتیان جنوکه و شه‌یتان تیکیان داوه و هه‌روه‌ما پییان وت ساحیر و شاعیره. کاتی‌ک زانیان به‌مه ناتوانن رپگه له بلا‌وبوونه‌وه‌ی بانگه‌وازه‌که بگرن بویه بریاری نازاردانی موسلمانانیاں دا، و هه‌ر سه‌روک هوژیک نازاری نه‌و که‌سانه‌ی ده‌دا له هوژه‌که‌ی که ئیسلام بوون، و بریاری نازاردان و لیدانیان دا بو هه‌ر یه‌کی‌ک ئیسلام بی‌ت. هه‌تا گه‌یان‌دیان‌ه نه‌وه‌ی که نازاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوشیان نه‌دا.

به‌م بانگ کردنه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بنچینه‌ی راگه‌یاندنی دامه‌زراند،^۱ کیوی سه‌فا به‌رزبوو وه‌ستان له‌سەر نه‌م شوینه هوکارنک بوو تا ده‌نگی ته‌وحید و حه‌قی پې بگه‌یه‌نیته گوئی هه‌موو هوژه‌کان و بیرى کونه‌په‌رستی و نه‌فامی رامالیت.

^۱ - هه‌ر نه‌م کاره‌ی ئیستا که‌ناله‌کانی راگه‌یاندن نه‌نجامی ده‌دن، نه‌م کاره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوداش وه‌ک نه‌وه و ابو له به‌هیزترین راگه‌یاندن بانگه‌وازه‌که‌ی ئاشکرا بکات که زوړترین بینه‌ری هه‌بی‌ت و ابو.

بیروباوه‌ری خه‌لکی مه‌ککه و تیروانینیان له‌سه‌ر دینی نوی له‌لایه‌ن محمد ﷺ :

۱- الله دروست که‌ری هه‌موو شتی‌که : ئه‌هلی مه‌ککه باوه‌ریان وابوو که خوای گه‌وره دروست که‌ری هه‌موو شتی‌که، بۆیه گهر پرسیارت بکردایه لییان ئایا کئ ئاسمان و زه‌وی دروست کردووه ده‌یانگوت الله، (وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ)^۱ واته:- سویند به خوا ئه‌گهر پرسیار له خوانه‌ناسان بکه‌یت: کئ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه، ئه‌وه به دُنیا‌یه‌وه ده‌لین: (الله)، دروستی کردوون، تۆش ئه‌ی محمد ﷺ بلی: سوپاس و ستایش بۆ خوا (له‌سه‌ر وتنی راستی)، نه‌خیر وانیه، ئه‌و وه‌لامه له قه‌ناعه‌ته‌وه هه‌لنه‌قولاه، به‌لکو زۆربه‌یان نازانن (له خۆیان‌ه‌وه قسه ده‌که‌ن).

۱- لقمان (۲۵)

۲-بت په‌رستی: کاتې پرسپارت کردبا دهرباره‌ی ئه‌وه‌ی بۆچی بته‌کان ده‌په‌رستن له‌وه‌لامدا ده‌یانگووت، ئیمه‌ بۆیه‌ ئه‌و بتانه‌ ده‌په‌رستین تا به‌و هۆیه‌وه‌ له‌خوا نزیکمان بکاته‌وه‌.

(اَلَا لِلّٰهِ الدِّیْنُ الْخَالِصُ وَالَّذِیْنَ اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِیَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰی اِنَّ اللّٰهَ یَحْكُمُ بَیْنَهُمْ فِیْ مَا هُمْ فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِیْ مَنْ هُوَ کَاذِبٌ کَفَّارٌ)^۱ واته‌:- بیدار به‌ ئایینی (گه‌ردن که‌چی) پاک و خاوین هه‌ر بۆ خوایه‌ وه‌ که‌سانێ جگه‌ له‌و (خوا) چه‌ند په‌رستراویکیان بۆ خۆیان داناوه‌ (ده‌لێن) ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌یان په‌رستین نزیکمان بکه‌نه‌وه‌ له‌ خوا بې‌گومان خوا برپار ده‌دات له‌ نیوانیاندا له‌و شتانه‌دا که‌ ئه‌وان تیایا جیاواز بوون به‌راستی خوا پېنموونی که‌سێ ناکات که‌ دروژنی زۆر بێ باوه‌ره‌.

^۱ - الزمر (۳)

۳-خودا منداډ و هاوسه‌ری هه‌یه : بیروباوه‌ریکی تریان هه‌بوو نه‌ویش نه‌وه‌بوو که خودا منداډ و خیزانی هه‌یه، وه پښان و ابوو خودا هاوسه‌ریکی جنی هه‌یه و فریشته‌ی ده‌ییت. (**وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ**)^۱ (له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتداریه‌دا نه‌فامان) په‌ری و جنوکه‌یان کردوته هاوبه‌ش و هاوتای خوا، له‌حالی‌کدا هه‌ر خوا دروستکاری په‌ری و جنوکه‌کانه و به‌ناحق کوږو کچ ده‌دنه‌ پالی، بڼ هیچ جوړه زانیاریه‌ک (گاور ده‌لږ: عیسا کوږی خویه، جوو ده‌لږ: عوزه‌یر، هاوه‌لگه‌ران ده‌لږ: فریشته‌کان کچی خوان!!) پاکي و بیگه‌ردی و بلندی بو نه‌و زاته‌یه که دووره له‌و سیفه‌ته ناقوډاو نادروستانه‌وه که نه‌وانه خوی پی پیناسه ده‌که‌ن. (**بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ اَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ**) بیگومان نه‌و زاته به‌دیینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌ویه له‌جوانترین و ږښک و پښکترین شیوه‌دا، چوڼ ږو له‌ی ده‌ییت؟! خو نه‌وزاته هاوسه‌ری نه‌گرتووه؟! به‌لکو هه‌موو شتیکی دروست کردوه، به‌راستی نه‌و زاته به‌هه‌موو شتیکی زانیاه. (**ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ**) واته:- ئا نه‌و

۱- الأنعام (۱۰۰-۱۰۱-۱۰۲)

خوایه په‌روه‌ردگار تانه، جگه له‌ویش هیچ خوایه‌کی تر نیه، به‌دیه‌پنه‌ری هه‌موو شتی‌که، که‌واته هه‌ر ئه‌و زاته بیه‌رستن و به‌ندایه‌تی ته‌نیا ئه‌و بکه‌ن، ئه‌و خوایه ئاگادارو چاودیری هه‌موو شتی‌که.

٤- **باوه‌پنه‌بوون به‌پۆژی دوا‌ی:** بی‌باوه‌پان سه‌بارت به‌پۆژی دوا‌ی باوه‌پان نه‌بوو و گالته‌یان پێ ده‌هات و به‌درویان ده‌خسته‌وه.

(وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّمَزَقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ)^١ واته:- بێ پرواكان (به‌گالته‌پیکردنه‌وه) ده‌لێن: ئایا بی‌او یکتان پێناسی‌نین که‌هه‌والتان ده‌دات، که‌کاتی‌ک پارچه‌پارچه‌بوون و هه‌لا هه‌لا بوون له‌توێ خا‌کدا، ئیوه‌سه‌رله‌نوێ دروستده‌کری‌نه‌وه!!

موجاهید و عی‌کریمه و که‌سانی تر ده‌لێن: ئوبه‌ی کوری خه‌له‌ف هاته‌لای پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ و ئیسقانی رزیوی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، ده‌یوه‌راند و ده‌یدا به‌بادا و ده‌یگوت: ئه‌ی محمد تو‌ بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ده‌که‌یت که‌خوا ئه‌مه‌زیندوو ده‌کاته‌وه؟ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: "نعم، یمتیک الله تعالی ثم یبعثک ثم یحشرک إلى النار" واته:- به‌ئێ خوای گه‌وره‌ده‌تمرینی و

^١ - سبأ (٧)

زیندووت ده‌کاته‌وه و ده‌تخاته دۆزه‌خیشه‌وه، ئینجا ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه:

(أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ (٧٧)
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (٧٨) قُلْ
يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (٧٩))^١

واته: ئایا مرؤف نابینئ که ئیمه دروستمان کردوو له دلۆپه ئاوێک به‌لام کاتیک که گه‌وره ئه‌بئ بووه به‌ دوژمنیکی ئاشکرا و دژایه‌تی خوای گه‌وره ئه‌کات. (٧٧) نمونه‌ی لاوازی و بئ ده‌سه‌لاتی بو ئیمه هیناوه و به‌دهیاتنی خو‌ی له‌بیر کردوو ده‌یه‌وت: کئ ئەم ئیسقانه زیندوو ده‌کاته‌وه له‌کاتی‌کدا که‌ رزێو و پروکا‌ون (٧٨) پێیان بلئ: ئەو زاته‌ی که‌ یه‌که‌م جار دروستی کرد هه‌ر ئه‌ویش زیندوو ده‌کاته‌وه ئه‌و به‌هه‌موو دروستکراوێک زانا و ئاگایه‌.

(دروستکردن و دروستکردنه‌وه‌ی له‌لا ئاسانه).

^١ - پس (٧٧-٧٨-٧٩)

۵- باوهرپیان و ابووسه ره نجامی باشه و خراپه وه کویه که :

(أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ) ^۱ واته:- نه خیر، ئه و باوهرپیان هه له یه، به لکو
 ئایا ره وایه پاداشتی ئه وانه ی ئیمان و باوهرپیان هیئاوه و کار و کرده وه
 چاکه کانیان ئه نجام داوه، وهک ئه وانه لی بکه یین که تووی خراپه یان
 چاندووه له زه ویدا، یاخود ئایا ئه وانه ی پارێزگار و له خواترسن وهک
 خراپه کاران سه یریان بکه یین؟!

^۱ - ص (۲۸)

بیروباوهریان بهرامبر پیغمبهری خودا ﷺ :

بیباوهریان پییان وابوو ناییت پیغمبهر ﷺ وه‌کو ئه‌وان مروّف بیّت به‌لکو ده‌بیّت فریشته بیّت یان فریشته‌ی له‌گه‌ل بیّت :

(وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا)¹ واته: هیچ شتیك نه‌بووده‌ته کوّسپ له‌رېگه‌ی ئه‌وه‌دا خه‌لکی باوهر بهینن (کاتیك هیدایه‌تیاں بو هات) ته‌نها ئه‌وه نه‌بیّت که وتیاں: ئایا خوا مروّفیکی به فرستاده ناردووہ؟!²

(وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ)³ واته: هه‌روه‌ها ده‌یانوت: چی ده‌بوو ئه‌گه‌ر فریشته‌یه‌ک بو لای محمد ﷺ دابه‌زیبایه و به‌چاوی خوّمان بمانینیا‌یه! جا ئه‌گه‌ر فریشته‌مان بناردایه ئه‌وه کوّتایی به‌هه‌موو شتیك ده‌هات و پاشان مؤلّه‌ت نادرین تا ته‌وبه بکه‌ن.

(وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبُسُونَ)⁴ خو ئه‌گه‌ر فریشته‌مان بکردایه به فرستاده، ئه‌وه له شیوه‌ی پیاویکدا ده‌ماننارد و هه‌مان گومان که ئیستا هه‌یانه بو‌یان دروست ده‌بوو.

¹- الإسراء (۹۴)

²- (له‌باتی ئه‌وه‌ی زوو به‌ده‌م بانگه‌وازی خواوه بچن و ئه‌وه به‌رېز بو خو‌یاں بزائن، که نوینه‌ریان له هه‌لده‌بژیریت و ئیانی یی بهینن، زۆربه‌ی خه‌لکی له سه‌رده‌مه‌کانی عه‌قلیان کول بووه له ناستی ئه‌و رېزه تایبه‌تیه‌دا).

³- الأنعام (۸)

⁴- الأنعام (۹)

یه‌که‌مین راویژکار بۆ رېځگړیکردن و به‌ربه‌ست له‌به‌رده‌م پېغه‌مبه‌ری خوا

ﷺ

یه‌که‌مین راویژکاری رېځگړی (وه‌لیدی کورې موغه‌یره) بوو دواى بانگه‌وازی ئاشکرا، کاتې بهر له‌هاتنی چه ج بی‌باوه‌ران ده‌چنه لای و راویژى پې ده‌که‌ن تا رېځگایه‌ک بدوژنه‌وه بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی پېغه‌مبه‌ری خوا و ئاینی پیروژى ئیسلا‌م، دواى راویژکردن و بیرکردنه‌وه و ته‌کانیان کرده یه‌ک و ته تا له‌کاتى بانگه‌شە‌ی دژایه‌تیکردندا قسه‌کانیان دژ نه‌بن و هه‌موویان هه‌مان قسه‌ بکه‌ن تا خه‌لکى دوور بخه‌نه‌وه له‌بوونه موسلمان، هه‌روه‌ها ئه‌و حاجییانه‌ش کاتیک دین بۆ چه ج که مه‌راسیمی چه ج نزیک بوو، بچن له‌سه‌ر رېځگا‌کان و بانگه‌شە‌ی چه‌واشه و دژایه‌تى رابگه‌یه‌نن.

جگه له‌م شیوازی بیرکردنه‌یه‌وه بی‌باوه‌ران هه‌لسان به تۆمه‌تبارکردنی به‌چه‌ندین شیواز، له‌وانه وه‌ک:

-تۆمه‌تبارییان کرد به شیت: (وَقَالُوا يَأَيُّهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ* لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ) 'واته:
بئ باوه‌ران وتیان ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که قورئان نیراوه‌ته خوار بۆ سه‌رت به‌راستی تۆ شیتی. ده‌ی بۆ فریشته‌مان بۆ ناهینی (شایه‌تى بدات تۆ پېغه‌مبه‌ری) ئه‌گه‌ر تۆ له‌راست گۆیانیت.

^۱ - [سورة الحجر ۶ - ۷]

به ساحیر و جادووگر: (وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ)^۱ واته: سه‌ریان سو‌رده‌ما که ترسینه‌ریکیان له خو‌یان بو هاتوو و بئ باوهران ده‌یان وت ئەم (پیغه‌مبه‌ره) جادوو گه‌ریکی زور دروژنه.

شاعیریان قه‌شه: (فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ * أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ - رَبِّبِ الْمُتُونِ)^۲ جا (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) یادیان خه‌روهه چونکه تو به‌هوی به‌هره‌کانی په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه نه فالچیت نه شی‌تی، به‌لکو ده‌لێن موحه‌ممه‌د ﷺ شاعیره چاوهرپروانی مردنی ده‌که‌ین.

یه‌کیکی تر له‌و گومانانه‌ی ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه، ئەوه‌یه که بی‌باوهران ده‌یانوت که‌سیک ئەو زانیاریانه‌ی به‌خشیوه به پیغه‌مبه‌ر ﷺ واته که‌سیک هه‌موو ئەو زانیاریانه‌ی هه‌بووه به هه‌ر بیانوو یان نیازئ هه‌بی‌ت، ئاماده‌یی نه‌بووه خو‌ی ئەمانه بگه‌یه‌نی‌ت و هه‌مووی به‌خشیوه به موحه‌ممه‌د و ئەویش به ناوی خو‌یه‌وه بانگه‌شه‌ی بو کردوو، خوای گه‌وره‌ش له قورئانی پیرۆزدا ئەم گومانه باسکردوو (وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ)^۳ (سویندبئ ئەمه‌ش چاک ده‌زانین که ئەوانه پی‌ت ده‌لێن: هه‌ر

^۱ - [سورة ص ۴]

^۲ - [سورة الطور ۲۹ - ۳۰]

^۳ - (النحل: ۱۰۳)

ئادهمیه که ئەم قورئانهی فیڕ دهکات، خو زمانی ئەوکه‌سهی ئەوان نیازانه ئەم قورئانه بدهنه پالی ئەو، عه‌جه‌مییه‌و له‌عه‌ره‌بیش نه‌زان و کۆله، ئەم قورئانه‌ش به‌زمانیکی عه‌ره‌بی خوشخوان و ره‌وانیژی ئاشکرایه).

ئهو که‌سانه‌ی که بی‌باوه‌ران بانگه‌شه‌ی ئەوه‌یان ده‌کرد مامۆستای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوون و سه‌رچاوه‌ی زانیاریه‌کان ئەوان بوون، هه‌یچکامیان عه‌ره‌ب نه‌بون یان زانیاریه‌کانی لایان به‌عه‌ره‌بی نه‌بون، ئەمه‌ش جی گومانه‌ که بوچی بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ ناکه‌ن که‌سیکی عه‌ره‌ب فیڕی کردییت، چونکه قورئان به‌ زمانی عه‌ره‌بی دابه‌زیوو، به‌لکو ئەو که‌سانه‌ په‌یوه‌ندیان نه‌بووه به‌ بابه‌ته‌که‌شه‌وه چ جایی ئەوه‌ی سه‌رچاوه‌ی بابه‌ته‌که‌ بن.

هملوئستی بیباوه‌ران بهرامبر قورئان :

بیباوه‌ران بروایان نه‌بوو که قورئان له‌لای خواوه دابه‌زیوه، به‌لکو به شیعیان ده‌زانی، به‌لام‌گه‌ر له قورئان وورد ببینه‌وه ده‌بینین قورئان خو‌ی زه‌می شاعیران ده‌کات، وه‌ک ده‌فه‌رموئیت: **(وَأَنَّ اللَّهَ مِنَ الْآخِرِينَ * وَأَصْحَابُ الشَّامِ مَا أَصْحَابُ الشَّامِ * فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ * وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ)**^۱ واته: کۆمه‌لئیکی زۆرن له پاشینان (ئوممه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ)؟، هاوړپییانی لای چه‌پ کام هاوړپییانی لای چه‌پ؟، (واته ئه‌وانه کتیبه‌کانیان به‌ده‌ستی چه‌پ وه‌رده‌گرن) له‌ناو گړی دۆزه‌خ و ئاوی له‌کول دان و، له سیبه‌ری چه‌ر دووکه‌لی ره‌ش دان.

خوای په‌روه‌ردگار ته‌حه‌دای بیباوه‌ران ده‌کات تا سوړه‌تییکی وه‌کو قورئان به‌ینن ئه‌گه‌ر ده‌توانن، وه‌ک ده‌فه‌رموئیت: **(أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتِطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ)**^۲ واته: به‌لکو (له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو به‌لگانه‌دا) ئه‌وانه ده‌لین که محمد ﷺ قورئانی هه‌لبه‌ستوو، بلئ: ده‌ئیه‌ش سووره‌تیک وه‌ک سووره‌ته‌کانی داریژن و به‌ینن، داوا بکه‌ن له‌هه‌ر که‌سیکی تر که ده‌توانن جگه له‌خوا (که‌یارمه‌تیتان بدات) درئغی مه‌که‌ن ئه‌گه‌ر راستگۆن.

^۱ - [سورة الواقعة ٤٠ - ٤٣]

^۲ - یونس (۳۸)

بېگومان ئەم ته‌حه‌ددایه‌ش تا رږژی دوايی له‌مه‌یدانه بۆ بېباوه‌ران و گومانمان نییه که ناتوان سوره‌تیکی هاوشیوهی قورئان بهین.

چوونه لای ئەبو تالب ی مامی پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ:

به‌هوی ئەوهی پېغه‌مبه‌ر ﷺ خواوه‌نده‌کانی ئەوانی به شتیکی پووچه‌ل و ناشیرین داده‌ناو عه‌قلیه‌تیشیانی به نه‌فامی داده‌نا، کۆمه‌لیک له گه‌وره‌پیاوانی (قوره‌یش) بۆ ئەم مه‌به‌سته جوونه لای (أبو طالب)ی مامی و پێیان گوت: ئەی (أبو طالب) برازا که‌ت قسه‌ی نابه‌جیی به خواوه‌نده‌کانمان گوتوووه ئاینه‌که‌مانی له‌که‌دار کردوووه عه‌قل و هۆشمانی به نه‌فامی داناوه‌و باب و باپیرانمانی به که‌سانی گومرا له قه‌له‌م داوه، جا تۆش یان ده‌بی‌ت وای ئی‌بکه‌یت ده‌ست هه‌ل‌گرتی لی‌مان یاخود ده‌سته‌به‌رداری به‌و هیچ هه‌قی‌کت به‌سه‌ر هه‌ردوولا‌مانه‌وه نه‌بی‌ت، دیاره تۆش (وه‌ک بزانی‌ن) ده‌سته‌به‌رداری نابیت، بۆیه ئی‌مه له‌پێی تۆوه ناگاداری ده‌که‌ینه‌وه.

(أبو طالب)یش به وته‌ی نه‌رم و ناسک قسه‌ی له‌گه‌ل کردن و به‌جوانی به‌پێی کردن، به‌لام پېغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر بانگه‌وازه‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو و هیچ شتی‌ک له‌وه پاشگه‌زی نه‌ده‌کرده‌وه.

ئهمه‌ش زیاتر رقی ره‌شی قوره‌یشی بزواندو هه‌موو سه‌ره‌ک هۆزو پیاوما‌قوولا‌نیان کۆبوونه‌وه‌و جاریکی دی چوونه‌وه لای (أبو طالب)، ئەمجاره‌یان هه‌ره‌شه‌یان ئی‌کردو داوایان ئی‌کردو گوتیان: ئە‌گه‌ر ئە‌مجاره

لیمانی دوور نه‌خه‌یته‌وه‌ئه‌وا خوْمان به‌ره‌نگاری ئه‌ویش و تۆش ده‌بینه‌وه تا ئه‌و کاته‌ی لایه‌کمان لایه‌که‌ی دی له‌ناوده‌بات.

(أبو طالب) زۆری پێ‌ناخۆش بوو گهر له‌گه‌له‌کی دابیرپێت یان دژایه‌تی بکه‌ن، پێش‌ی خۆش نه‌بوو که پێغه‌مبه‌ریان ﷺ ته‌سلیم بکات یان سه‌ردانه‌وینێت بۆ داواکانیان.

(أبو طالب) قسه‌ی گه‌وره‌پیاوانی (قوره‌یش)ی پێ‌گه‌یاندو گوتی: جا تۆش منیش و خۆیشت به‌یله‌وه‌وه‌هه‌ردوو کمان بپاریزه‌و باریکی وا مه‌خه‌ره‌ سه‌ر شانم که نه‌یتوانم.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێ‌ی وابوو مامی بۆچوونێکی نوێ‌ی بۆ په‌یدا بووه‌ وه‌ پشتی به‌رده‌داو ته‌سلیمی ده‌کات، وه‌ ده‌سه‌لاتی نی‌یه‌ چی دیکه‌ به‌رگه‌ری لێ‌بکات و پشتگیریی بکات، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ وه‌لامی وته‌کانی مامی دا فه‌رموو:

(يَا عَمُّ، وَاللَّهِ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي، وَالْقَمَرَ فِي يَسَارِي عَلَى أَنْ أَتْرُكَ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ، أَوْ أَهْلِكَ فِيهِ، مَا تَرَكْتُهُ)^١. واته‌: ئه‌ی

مامی خوْم سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر خوْر له‌لای راستم دابنێن، وه‌ مانگیش له‌لای چه‌پم دابنێن، به‌وه‌ی واز له‌م کاره‌م بێنم، وازی لێ‌ناهیتم و ده‌ستی لێ‌هه‌لناگرم، تاکو یان ده‌بن ئه‌و دینه‌ ده‌رکه‌وێ و ئاشکرا بێ و سه‌رکه‌وێ و به‌خه‌لک رابگا، یان من له‌ رێیدا بفه‌وتیم. دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌ی فه‌رموو گه‌یاو پۆیشت، (أبو طالب) بانگی کردو پێ‌ی گوت: وه‌ره‌

^١ - ئیمامی بوخاری له (التاریخ) و به‌به‌هقی و حاکم هیناوتیان

برازای خوّم، چیت پي خوښه وا بلّی، سویند به‌خوا ته‌سلیعی که‌ست ناکه‌م و پښتت به‌رناده‌م.^۱

له‌گه‌لّ ئەم هه‌لوښته ره‌سه‌ن و عه‌قائیدی‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ریشدا ﷺ قوره‌یش هه‌ر له (ابو طالب) هیواپراو نه‌بوون، ئەمجاره‌یان کورپکیان له‌نیو قوره‌یشدا هی‌نا به‌ ناوی (عمارة بن الوليد بن المغيرة) که‌گه‌نجیکی زوړ به‌رچاوو جوان بوو و قوژترین لاوی مه‌ککه‌ بوو، ئەو گه‌نجه‌یان له‌گه‌لّ خو‌یان بردو چوون بوّ لای (ابو طالب) و پي‌یان گوت: ئە‌ی (ابو طالب) ئە‌وه (عمارة بن الوليد) مان بوّ هی‌ناوی بیکه‌ره کورپ خو‌ت و برازاکه‌ی خو‌تمان بده‌رئ ئیمه‌ ده‌یکوژین، ئە‌وه‌ش پیاویک به‌ پیاویک! (ابو طالب) وه‌لامیکی زوړ جوامی‌رانه‌ی دانه‌وه‌و گوتی: هه‌ی نه‌فرین له‌ مامه‌له‌ی وا، کوره‌که‌ی خو‌تانم ده‌ده‌نی بو‌تان به‌خیو بکه‌م و منیش کوره‌که‌ی خو‌متان بده‌مئ بیکوژن؟! سویند به‌خوا قه‌ت شتی وا نابو و هه‌رگیز مل بوّ شتی وا ناده‌م^۲ (دوا‌ی وینه‌یه‌کی بوّ هی‌نانه‌وه‌) و گوتی: ئە‌ی ئیوه‌ نازانن کاتی‌ک حوشت‌ر به‌چکه‌که‌ی لی‌ده‌فه‌وتی، دلی به‌ هیچ به‌چکه‌یه‌کی دیکه‌دا ناچی! که‌واته (ابو طالب) ئە‌مجاره‌ش به‌م شی‌وه‌یه به‌رپه‌رجی دانه‌وه‌.

^۱ - السيرة النبوية لابن هاشم، ۱ (۱۳۳)

^۲ - هه‌مان سه‌رچاو‌ه‌ی پيش‌وو.

هه‌ولس فریودانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ :

هه‌تا ده‌هات ژماره‌ی موسلمانان روو له زیادبوون بوو و هی‌زو پی‌زیان زی‌اتر ده‌بوو وه به یارمه‌تی خوا پاشان به‌رده‌وامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ رۆژ به رۆژی به‌ره‌و پیش‌جوون دابوون، سه‌رانی (قوره‌یش) هه‌ستیان به‌م حاله‌ته کردبوو، هه‌ر بۆیه‌ش له‌نیو خۆیاندا کۆبوونه‌وه‌و راویژیان له‌گه‌ڵ یه‌ک‌تردا کرد ده‌رباره‌ی ئه‌و مه‌ترسی‌یه تازیه‌ی هه‌ره‌شه له‌بوون و ده‌سه‌لاتیان ده‌کات، له ئه‌نجامی راویژیاندا بیرو رایان هاته سه‌ر ئه‌وه‌ی چه‌ند پله‌وپایه‌و (إم‌تیازات) یک‌بخه‌نه به‌رچاوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو ئه‌وه‌ی فریوی بده‌ن و وازی له بانگه‌وازه‌که پێ‌یین.

بو ئه‌م مه‌به‌سته‌ش که‌سیکیان نارد بۆ‌لای، ابن هشام له (السیرة النبویه) دا (٤) به‌م شیوه‌یه بۆ‌مانی ده‌گی‌رپه‌ته‌وه :

(ابْنُ إِسْحَاقَ) گوتویه‌تی: (يَزِيدُ بْنُ زِيَادٍ) له (مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرَظِيِّ) یه‌وه هیناویه‌تی، که گوتویه‌تی: (عُتْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ)، که سه‌رۆک تیره‌یه‌ک بووه، رۆژیکیان له دیوه‌خانی (قوره‌یش) دانیشتبوون، له‌وکاته‌ش پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ته‌نیا له مزگه‌وت بووه، گوتویه‌تی: ئه‌ی کۆمه‌لی (قوره‌یش)، ئه‌رئ نه‌چم قسه له‌گه‌ڵ (محمد) بکه‌م و هه‌ندی‌ک شتی بو پیشنیار بکه‌م، به‌لکو هه‌ندی‌کی قبول بکات و ئیمه‌ش چی ویست بۆی بکه‌ین و، ئه‌ویش وازمان لی‌به‌یخی؟

له م کات و ساتانه بوو، که حمزە‌ی (مامی پېغه‌مبه‌ر) موسلمان ببوو،
هاوه‌لانی پېغه‌مبه‌ریشیان ﷺ ده‌بینی که گه‌شه ده‌که‌ن و زورده‌بن،
گوتیان: به‌ئې، ئه‌ی بابی (وه‌لید)! بچو لای و قسه‌ی له‌گه‌ل بکه.

ئیدی (عوتبه) هه‌ستاو چوو له لای پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دانېشت و گوتی:
ئه‌ی برازام! خوټ ده‌زانی، که تۆ له تیره‌و ره‌چه‌له‌کدا چ پله‌و پایه‌یه‌کت
هه‌یه، تۆ له‌نیو گه‌له‌که‌تدا شتیکی نویت په‌یدا کردوه، کوومه‌لیانت پئی
په‌رته‌وازه کردوه و عه‌قلیانت پئی به سووک داناوه‌و، ره‌خنه‌ت پئی له
په‌رستراوه‌کانیان و له ئاینه‌که‌یان گرتوه‌و، به‌هۆیه‌وه بابو باپیرانی
پېشوویانت به کافر داناوه‌و! جا گویم بۆ بگره‌ چه‌ند شتیکت بۆ پېشنیار
ده‌که‌م به‌لکو هه‌ندیکی قبول بکه‌ی!

ده‌ئې پېغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی بابی (وه‌لید)، بئې گوی ده‌گرم!
گوتی: ئه‌ی برازام! ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستت له‌وه‌ی، که هیناوته‌ مال و سامانه،
ئه‌وه هینده‌ت له سامانی خو‌مان بۆ خرده‌که‌ینه‌وه که سامانی تۆ له‌هی
هه‌موومان زیاتر بئ، ئه‌گه‌ر گه‌وره‌ییت ده‌وئ ئه‌وه ده‌تکه‌ینه گه‌وره‌ی
خو‌مان، ئه‌گه‌ر پادشایه‌تیت ده‌وئ، ده‌تکه‌ینه پادشای خو‌مان، ئه‌گه‌ر
ئه‌وه‌ی دپته لات (جن)یکه و ناتوانی له‌خوټی دوور بخه‌يته‌وه، پزیشکت
بۆ دینین سامانی خو‌مانی تیدا خه‌رج ده‌که‌ین هه‌تا چاکت ده‌که‌ینه‌وه،
چونکه جاری وا هه‌یه (جن) به‌سه‌ر پیاودا زال ده‌بئ، هه‌تا پئویستی به
چاره‌سه‌ر ده‌بئ! یان شیوه‌ی ئه‌وه‌ی گوت.

جا کاتیک (عوتبه) لیبۆوه، پیغه مبه‌ری خواش (ﷺ) هه‌ر گوئی گرتبوو،
 فه‌رمووی: ئه‌ی بابی (وه‌لید) ته‌واو بووی؟
 گوتی: به‌ئێ، فه‌رمووی: ده‌جا گویم بۆ بگره‌!
 گوتی: وا ده‌که‌م!

فه رمووى: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) حم ﴿١﴾ تَنْزِیْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آیَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِیًّا لِّقَوْمٍ یَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَشِیْرًا وَنَذِیْرًا فَأَعْرِضْ أَكْثَرَهُمْ فَهُمْ لَا یَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِیْ أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَیْهِ وَفِیْ آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَیْنِنَا وَبَیْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿٥﴾ فُصِّلَتْ .

ئەم قورئانە پيرۆزە دابەزىندراوہ لەلايەن خوايەكەوہ كە زۆر بەرپەحم و بەزەيى و مېرەبانە. ئەم قورئانە پيرۆزە ئايەتەكانى ھەمووى پوون كراوہتەوہو ھەلّ و ھەرامى ديارىكراوہ وە قورئانىكە بە زمانى ەرەبى ھاتۆتە خواروہ بۆ كەسانىك كە بزەنن يان يەقينيان ھەبى كە ئەمە لەلايەن خواى گەورەوہ دابەزىوہ.

ئەم قورئانە پيروزە موژدەدەرە بە بەهەشت بو ئەوانەى كە شوئى
ئەكەون و ئيمانى پى دىن، وه ترسپنەريشه بە دۆزەخ بو ئەو كەسانەى
كە ئيمانى پى ناھيىن و شوئى ناكەون بە لام زۆرەى خەلكى قورەيش
پشتيان لە قورئانى پيروز كرد وه نابىستن بىستنىك كە سووديان پى بگە
يەنى.

وه ده‌لین: ئەى محمد ﷺ دلمان پەردەیه‌کی بەسەرەوه‌یه‌و داپۆشراوه‌و تیناگەین لەو شتانەى که تۆ ئەیلێیت و بانگمان ئەکەى بۆى وه گوێشمان کەرەو نابێستین له نیوان ئیمەو تۆشدا پەردەیه‌ك هەیه که نایه‌لى ئەوه‌ى که تۆ بانگمان ئەکەى بۆى پێى بگەین، واتە: خۆیان نایانه‌وى تێ بگەن تۆ بۆ خۆت لەسەر دینی خۆت کار بکه ئیمەش لەسەر دینی خۆمان کار ده‌کەین و شوێنت ناکه‌وین، یان تۆ بۆ قیامەت کار بکه‌و ئیمەیش بۆ دنیا.

ئینجا پێغه‌مبەر ﷺ بەرده‌وام بوو لەسەر بەسەردا خوێندنه‌وه‌ى، (عوتبه‌)ش پاش بیستى گوێى بۆ هەلخستو، هەردووک دەستیشى له‌دواى پشتی‌یه‌وه‌ دانا‌بوون و سه‌نگى خۆى دابوه‌ سه‌ریان، گوێى بۆ ده‌گرت، دواى پێغه‌مبەرى خوا ﷺ گە‌شته شوێنى سه‌جده‌ بردن له‌و سوره‌ته‌داو، سه‌جده‌ى برد، پاشان فه‌رمووی: ئەى بابى وه‌لید! ئەوه‌ى بیستت بیستت، ئیدی خۆت سه‌رپشک به‌!

(عوتبه‌)ش هه‌ستا به‌ره‌و لای هاوه‌له‌کانى، به‌یه‌کدى‌یان ده‌گوت، سوێند به‌خوا ده‌خۆین بابى وه‌لید به‌روویكى جیاواز له‌وه‌ى پێى چوووه‌ لای گه‌رايه‌وه‌ لاتان! جا کاتێک لایان دانێشت، گو‌تیا‌ن، ئەى بابى وه‌لید چیت پێ‌یه‌؟

گو‌تى: ئەوه‌ى پێمه‌: به‌خوا قسه‌یه‌کم بیست هه‌رگیز شتى وام نه‌بیستوه‌، به‌خوا نه‌ شیعره‌، نه‌ جادوووه‌، نه‌ فال‌چیتى‌یه‌، ئەى کۆمه‌لى قوره‌یش به‌قسه‌م بکه‌ن بیخه‌نه‌ ئه‌ستۆم، له‌و پیاوه‌و له‌ کاره‌که‌ى بگه‌رێن و

هه‌قتان به‌سه‌ری‌یه‌وه نه‌بێ، به‌خوا ئه‌و قسه‌یه‌ی لی‌م بیست هه‌والیکی مه‌زنی ده‌بێ، جا ئه‌گه‌ر عه‌ره‌ب(واته: غه‌یری ئیوه‌ی قوره‌یش) فه‌وتان‌دی‌ان، ئه‌وه به‌هۆی غه‌یری خۆتان‌ه‌وه له‌کوڵتان بو‌ته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌سه‌ر عه‌ره‌ب‌دا سه‌رکه‌وێ، ئه‌وه مو‌لکی ئه‌و هی ئیوه‌یه‌و ده‌سته‌لاتی وی هی ئیوه‌یه‌و وه‌ ئیوه به‌هۆیه‌وه به‌خته‌وه‌ترین که‌س ده‌بن.

گو‌تی‌ان: ئه‌ی بابی وه‌لید! به‌خوا به‌زمانی جادووی لی‌کردووی!
گو‌تی: ئه‌وه رای منه له‌باریه‌وه‌و خۆشتان چی پێ‌تان باشه‌ واکه‌ن!
پاشان بێ‌باوه‌ره‌کان بو‌ به‌رگرتن له‌ بانگه‌وازی حه‌ق له‌ هه‌ولیکی دیکه‌یان‌دا پێ‌شنیاریکی دیکه‌یان خسته‌پروو، ئه‌وه‌بوو که‌ پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌شداری‌ی عیباده‌تی ئه‌وان بکا، واته‌ (به‌شداری بته‌په‌رستی و رێگه‌ چه‌وته‌که‌یان بکات) له‌ هه‌مبه‌ر ئه‌وه‌دا ئه‌مانیش ماوه‌یه‌ک به‌شداری‌ی خواپه‌رستی و رێبازه‌که‌ی ئه‌و بکه‌ن.

خودای گه‌وره‌ له‌ وه‌لامی ئه‌و پێ‌شنیاره‌دا ئه‌م سوره‌ته‌ی بو‌ پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ نارده‌ خواره‌وه: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ يَا اَیُّهَا الْکٰفِرُوْنَ ﴿١﴾ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِیْنُکُمْ وَلِی دِیْنِ ﴿٦﴾ الْکٰفِرُوْنَ.

جگه‌ له‌و هه‌ولێ فریوده‌ری‌یا نه‌یان چه‌ند رێچکه‌یه‌کی دیکه‌شیان له‌ گه‌ل پێ‌غه‌مبه‌ردا ﷺ گرته‌ به‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی داوا‌یان لی‌کرد ئه‌و ئایه‌تانه‌ له‌ قورئان فه‌رامۆش کات که‌ ئه‌وانی پێ‌توو‌ره‌و زویر ده‌بن و باسی رێچکه‌

چه‌وته‌که‌یان و سه‌رزه‌نشتی بته‌کانیان و به‌لږنی سزای سه‌خت له‌سه‌ر په‌رستنیانی تیدایه.

له‌وه‌لامی ئه‌و هه‌ول‌ه پووچه‌له‌شیاندا خودای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی بو پیښه‌مبه‌ر ﷺ ناردو فه‌رمانی پیکرد که ئاوا وه‌لامیان بداته‌وه:

(قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي ۖ إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ ۝ ١٥) یونس.

له‌وه‌ی رابرد ده‌رکه‌وت، که ئه‌گه‌ر بانگه‌وازی محمد ﷺ خودای نه‌بوايه، بو دنیاو ده‌سته‌لاتو سامان بوايه، بو ئافره‌ت و حه‌ز و ئاره‌زوو بوايه، ئه‌وه هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه کافره‌کان ئه‌و شتانه‌یان بو پیشنیار کردبوو، به‌لام راستی په‌یامی خواو پیښه‌مبه‌رایه‌تی موچه‌مه‌د ﷺ، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی کافره‌کانی به‌درؤ خسته‌وه.

ئه‌شکه‌نجه و ئازاردان : دژایه‌تیکردنی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷻ

بیباوه‌ران ده‌ستیان کرده دژایه‌تیکردنی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷻ سه‌ره‌تا به‌باوه‌رپنه‌هینان و دواتر به ئه‌شکه‌نجه‌دانی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷻ و هاوه‌لانی، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو بانگه‌وازی ئیسلامی راستی نه‌فامی بیباوه‌رانی خسته‌پوو و خواکانیانی پوچه‌ل کرده‌وه و هزرو بیرو بۆچوونه‌کانیانی به‌رپه‌رچ دایه‌وه، بۆیه بیباوه‌رانی‌ش چه‌ندین رینگایان گرت به‌ر له‌پیناو کپ کردنی ده‌نگی حه‌ق بانگه‌واز .

ئه‌وه‌بوو که‌سانی به‌دکارو شه‌رپه‌نگیژیان ده‌نارد بۆ سووکایه‌تی پێکردن به‌خۆی و ئه‌و باوه‌رداران‌ه‌ی له گه‌لێ دابوون تاکو زیانیکی زۆریان پێبگه‌یه‌نن.

له‌ناو قوره‌یش (أبوجهل)^۱ که‌یه‌کێک بوو له گه‌وره‌ پیاوانیان، له هه‌موویان زیاتر ئازاری پیغه‌مبه‌ری ﷻ دا، بۆ نموونه له‌و ئازاران‌ه‌ی که‌ به پیغه‌مبه‌ر ﷻ گه‌یشتووه: رۆژێک پیغه‌مبه‌ر ﷻ له (که‌عبه) نوێژی ده‌کرد و (ئه‌بو جه‌هل) ئه‌مری کرد که‌ پيسایی و رپخۆله‌ی حوشت‌ر بێن و له‌کاتی سه‌جده‌دا بیکه‌ن به‌سه‌ری‌دا، (عقبه بن أبي معيط) که‌ له‌هه‌موویان خراپ‌ترو به‌دبه‌خت‌تر بوو چوو هینای و خستی‌یه سه‌ر شان و ملی پیغه‌مبه‌ر (ﷻ) کاتی‌ک ئه‌و کاره‌ ناشیاوو ناره‌وايه‌یان ئه‌نجام دا، (ئه‌بو جه‌هل) و

^۱ - نازناوی (ئه‌بولحه‌کم) بووه‌و، ناویشی (عه‌مری کۆری هیشامی کۆری موغیره‌ی مه‌خزومیه). پیغه‌مبه‌ری خودا (نازناوی (ئه‌بو جه‌هل) ی لێ‌ناوه‌و، به‌فیرعه‌ونی ئه‌م ئوممه‌ته‌ی له‌قه‌له‌م داوه، چونکه له‌هه‌موو که‌س زیاتر دژایه‌تی دینی ئیسلامی ده‌کرد. . . جگه له‌وه‌ی حه‌زی له‌کوفروسته‌م بوو له‌ولاشه‌وه‌ رقی له‌نه‌وه‌ی هاشم بوو.

پیاوani (قوره‌یش) سه‌یری یه‌کدی‌یان ده‌کردو پېده‌که‌نین و دل‌خو‌ش بوون به‌و کاره‌ ناشیرینه‌یان، که‌س نه‌یده‌ویرا لای ببات هه‌تا فاطمة (خوا لی) رازی (بیت) ی کچی هاتو پیسای‌یه‌که‌ی لابر‌دو پاکی کرده‌وه‌و، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌و فه‌رمووی: خوا‌یه تو‌له له (قوره‌یش) بستینی، سی جار‌ان نه‌وه‌ی دووباره‌ کرده‌وه که نه‌وه له سه‌ریان ناخو‌ش بوو، وه ده‌یانزانی نه‌و دوو‌عایه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌م شوینده‌دا گیرا ده‌بی، دوا‌ی ناوی هیندیک‌یانی هی‌ناو گوتی: خوا‌یه تو‌له بستینی له نه‌بو جه‌هل، خوا‌یه تو‌له له (عتبة وشيبة و ولید و أمیة و عقبة) بستینی، ابن مسعود (ره‌زای خوا‌ی لی بیت) ده‌لی: سویند به‌و که‌سه‌ی نه‌فسی منی به‌ده‌سته، نه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوو‌عای لی‌کردن له غه‌زای (بدر)‌دا هه‌موویان له‌نیو چوون و فر‌پدرانه نیو چالی‌که‌وه له (بدر) که پی‌یان ده‌گوت (قلیب بدر)^۱

هه‌روه‌ها (نضر بن الحارث) یه‌کی‌کی دی بوو که زور نازاری پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) و دوژمنایه‌تی‌یه‌که‌ی له‌گه‌ل‌دا خه‌ست کردب‌ووه، وه چوو بوو بو حیره (پایته‌ختی ده‌وله‌تی غه‌ساسینه‌کانی روم له‌نزیک شام) جا له‌وئ هیندیک شت له به‌سه‌ره‌اتی پادشاکانی فارس وه‌کو روسته‌م و نه‌سبه‌ندیار . . . هتد، فی‌ربوو، کاتیک که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داده‌نیش‌ت باسی خوا‌ی بو خه‌ل‌کی ده‌کرد وه باسی به‌سه‌ره‌اتی میلله‌تانی پیشووی بو ده‌کردن، که خوا چی به‌سه‌ر هی‌ناون و نه‌گه‌ر ئیمان نه‌هینن هه‌مان چاره‌نووس

^۱ - صحیح البخاری رقم ۲۴۰

چاوهرئیان ده‌کات، (نضر بن الحارث) له‌دوای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌چوو بۆ هه‌مان کۆرو مه‌جلیس داده‌نیشته‌و له‌دژی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قسه‌ی ده‌کردو به‌رپه‌رچی قسه‌کانی ده‌دایه‌وه‌و ده‌یگوت: وهرن ئه‌ی کۆمه‌لی قوره‌یش، من قسه‌ی باشترم لایه‌و به‌سه‌ره‌اتی باشترتان بۆ ده‌خوینمه‌وه، گهر محمد باسی چیرۆکی عاد و شه‌مودتان بۆ بکات، من باسی به‌سه‌ره‌اتی پادشاکانی فارس و حیکایه‌تی رۆسته‌م و شه‌سبه‌ندیارتان بۆ ده‌که‌م، دوایی ده‌یگوت: به‌چی حیکایه‌ت و به‌سه‌ره‌اتی موحه‌ممه‌د له‌هی من خوشترن؟! ..^۱

یه‌کیکی دی له‌و که‌سانه‌ی که نازاری پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) ده‌دا (عقبه بن ابي معیط) بوو. شه‌م کابرایه‌ جارێکیان که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ که‌عبه‌دا نوێژی ده‌کرد ده‌چیت کراسه‌که‌ی توند له‌ ملی شه‌ته‌ک ده‌دات و خه‌ریک بوو بیخنکی‌نیت هه‌تا أبو بکر (رضی‌الله‌تعالیه‌) فریای ده‌که‌ویت و که‌مه‌ری (عقبه) راده‌وه‌شینیت و له‌ پیغه‌مبه‌ری دوور ده‌خاته‌وه‌و پێشی ده‌لی: ئایا پیاویک ده‌کوژن که ته‌نها ده‌لێت په‌روه‌ردگارم (الله) یه‌و به‌لگه‌ی روون و ناشکراشی له‌ خودای په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌ بۆ هیناون؟ ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دلی خوش ده‌بوو کاتیک که قوره‌یش یه‌کان قسه‌و جنیویان به‌ (مُذَمَّم) ده‌گوت، وه‌ ده‌یفه‌رموو

^۱ - الرحيق المختوم^۲ - مُذَمَّم: واته، که‌سیکی زه‌مکراو، پیجه‌وانه‌ی مانای (مُحَمَّد) ه‌ که‌ مانای (ستایشکراو) ه‌.

(أَلَا تَعْجَبُونَ كَيْفَ يَصْرِفُ اللَّهُ عَنِّي شَتْمَ قُرَيْشٍ وَلَعْنَهُمْ يَشْتُمُونَ مُذَمَّمًا وَيَلْعَنُونَ مُذَمَّمًا وَأَنَا مُحَمَّدٌ)^۱ واته: ټایا سه‌رتان سوړنامینی که چوڼ خوا جنيو و نه‌فره‌تی قورپه‌یشی‌یه‌کان له‌من دوور ده‌خاته‌وه! ټه‌وان جنيو به (مُذَمَّم) ده‌لین و نه‌فره‌ت له (مُذَمَّم) ده‌که‌ن و منیش ناوم (مُحَمَّد) ه، واته من ستایش کراوم، به‌لام ټه‌وان قسه به که‌سیکی زه‌مکراو ده‌لین، که من ټه‌و نیم.

-مامی پیښه‌مبه‌ری خوا ﷺ، (أَبُو لَهَب) ناوی (عبدالعزى) بووه، وه‌هه‌تا بللی پیاوړکی به‌دغه‌رو خراپ بووه، خیزانه‌که‌ی ناوی (أُم جَمِيل) بوو و خوشکی (أَبُو سَفِيَان) بوو که ټه‌ویش ټافره‌تیکی به‌دغه‌فتارو دوژمنی پیښه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو، زور جار درک و دالی هی‌ناوه‌و له‌سه‌ر ړی و له‌به‌رده‌م مالی پیښه‌مبه‌ر (ﷺ) داناوه به مه‌به‌ستی ټازاردانی، وه ژنیکی زمان دريژر بووه‌و درو و ده‌له‌سه‌ی زوری بو پیښه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لېه‌ستووه‌و ټاگری فیتنه‌ی هه‌لک‌ردوه‌و.

هه‌روه‌ها (أَبُو لَهَب) عاده‌تی وابوو که هه‌میشه به‌دوای پیښه‌مبه‌ره‌وه بوو (ﷺ) له شوینه گشتی‌یه‌کان و بازارو کاته‌کانی حه‌ج و ... هتد، ده‌یگوت: هه‌رجی‌یه‌ک که ټه‌و پیاوه ده‌یلېت وانیه و راست ناکات، بو وینه کاتيک پیښه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل خه‌لکیدا قسه‌ی ده‌کردو بانگی ده‌کردن بو ئیسلام، ټه‌و ده‌هات و ده‌یگوت: ټه‌وه برازای منه و شینته‌و له قسه‌کانیدا راست ناکات و منیش رپش سپیم وه فلانی کوړی فلانم به‌قسه‌ی مه‌که‌ن،

^۱ - صحیح البخاري برقم: ۳۵۳۳

جا بویه خوای دادګر له‌نیو هه‌موو دوژمنانی پیځه‌مبه‌ردا (ﷺ) هه‌ره‌شه‌ی له (أبو لهب) کرده له سوره‌تی (المسد) دا بهو (کنیه)‌یه‌ی که پئی مه‌شهور بووه.

هه‌روه‌ها رږژیکیان پیځه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ګه‌رپته‌وه بو ماله‌وه‌و خوځو توژ به‌سه‌ری‌یه‌وه ده‌بیت (هیندیک که‌س له نه‌فامو به‌دره‌وشته‌کان کردبووی به‌سه‌ریدا)، یه‌کیک له که‌چه‌کانی خپرا هه‌لده‌ستیت و سه‌ری بو ده‌شواتو ده‌ګری، به‌لام پیځه‌مبه‌ر پئی ده‌فه‌رمویت: کچم مه‌ګری، دلنیا به‌خودا پاریزه‌ری بابته.

له‌ریوایه‌تیکدا نه‌ګه‌ر پیځه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) برږشتایه به‌رږګادا (حه‌که‌می کوری عاص) لاسای رږوشتنه‌که‌ی پیځه‌مبه‌ری (ﷺ) ده‌کرده‌وه، چوڼ برږشتایه نه‌ویش ناوا ده‌رږوشت له‌پیش چاوی خه‌لکیداو لاسای ده‌کرده‌وه بو نه‌وه‌ی له‌ناو خه‌لکدا ګالته‌ی پئی‌بکات، کاتیک پیځه‌مبه‌ر (ﷺ) بینی به‌و شیویه‌یه لاسای ده‌کاته‌وه فه‌رمووی: **كُنْ كَذَلِكْ**. واته: هه‌تا هه‌یت هه‌ر وابت، نه‌وه‌بوو هه‌تا نه‌و کابرایه له ژياندا بوو، تووشی له‌رزوکی ببوو.^۱

-جاریکیان (أبو جهل) به‌ردیکی ګه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌وه ګرتبوو تا بیدات به‌سه‌ری پیځه‌مبه‌ردا (ﷺ) و بیکوژیت، بو نه‌م مه‌به‌سته‌ش چاودیرپی‌ی کرده‌وه تا ده‌چپته شوینی نوژکردنی له (که‌عبه)‌داو ده‌ست به‌نوژ ده‌کات و کاتیک ده‌چپته سه‌جده‌وه (أبو جهل) ده‌یه‌ویت به‌رده‌که‌ی

^۱ - أخرجه الحاكم (۲/۶۲۱) وصححه البيهقي في: دلائل النبوة (۶/۲۳۹۸)

پیدا بکیشیت، به لام خودای گه‌وره له‌وساته‌دا ترس و بیمیکی و ه‌ها ده‌خاته دلی (أبو جهل) ه‌وه تا وای لی دیت له و کاره پاشگه‌زیته‌وه و ره‌نگی ده‌م و چاویشی تیک ده‌چیت و به‌دله له‌رزی یه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه پاش. جاریکی دیش ه‌هر (أبو جهل) له شاخی (صفا) به پیغ‌ه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌گات و نازاری ده‌دات به جنیو و قسه‌ی نابه‌جی بی حورمه‌تی به په‌یام و ناینه‌که‌ی ده‌کات و تیر و توانجی لی ده‌دات.^۱

ئه‌وه‌شمان له‌یاد نه‌چیت که پیغ‌ه‌مبه‌ر (ﷺ) مروّقیکی وانه‌بووه ه‌ه‌موو که‌س یک بتوانیت له شاری (مه‌ککه) ئه‌وه‌ی که ده‌یه‌ویت به‌رانبه‌ری ئه‌نجامی بدات، چونکه یه‌کیک بوو له گه‌وره پیاوانی (بني هاشم) و أبو طالب سه‌ر کردایه‌تی (بنو عبد المناف و بني هاشم و بنو قصي) ده‌کرد به ه‌هرسی ه‌وزه‌که‌وه له وته‌ی أبو طالب ده‌رنه‌ده‌چوون، وه أبو طالب به ه‌ه‌موو توانایه‌کی یه‌وه له پشتی پیغ‌ه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو، ئه‌گه‌ر ئه‌و ه‌وکارانه خوای گه‌وره نه‌یخستایه‌ته ئارا بو پاریزگاری کردنی پیغ‌ه‌مبه‌ر (ﷺ)، ه‌هر له‌سه‌ره‌تاوه ده‌یان کوشت، به‌لام خوای گه‌وره له‌سه‌ره‌تاوه پیغ‌ه‌مبه‌ری خو‌ی (ﷺ) پاراستووه.^۲

ده‌رباره‌ی ئه‌و ه‌ه‌موو نازاردان و به‌دکاری یانه پیغ‌ه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی:
(لَقَدْ أَخِفْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُخَافُ أَحَدٌ وَلَقَدْ أُودِيتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْذِي أَحَدٌ وَلَقَدْ أَتَتْ عَلَيَّ ثَلَاثُونَ مِنْ بَيْنِ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ وَمَا لِي وَلِبَلَالٍ طَعَامٌ يَأْكُلُهُ ذُو

^۱ - سیره ابن هشام ج ۱

^۲ - ماموستا محمد ملا فائق، ژبانی پیغ‌ه‌مبه‌ری خوا () له قورئان و فه‌رمووده‌دا، لاپه‌ره، ۷۹

کَبِدٌ إِلَّا شَيْءٌ يُؤَارِيهِ إِبْطٌ بَلَالٌ^۱ واته: به‌راستی له‌پیناوی دینی خوادا به شیوه‌یه‌ک توقیراوم که هیچ که‌سیک ئاوا نه‌ترسینراوه، نازاریکی وه‌ها دراوم که هیچ که‌سیک ئاوا نازار نه‌دراوه، هه‌روه‌ها ماوه‌ی وه‌هام به‌سه‌ردا تپه‌پوهو که‌سی شه‌وو سی پوژ من و (بیلال) خوڤاکیکی وامان لا نه‌بووه به‌شی زینده‌وه‌ریک بکات ته‌ن‌ها نه‌وه‌نده نه‌بیت که (بیلال) بو هاتوچوو سه‌فه‌ر له‌بن ده‌ستی نابیت و به‌شیکی پیویستی خو‌ی پئ به‌جئ ده‌گه‌یاند.

سه‌ره‌رای مه‌زنی پله‌و پایه و ریزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، توشی به‌لای زور و چه‌رمه‌سه‌ری پئ نه‌ندازه بوویه‌وه، هه‌رله‌یه‌که‌م پوژوه‌وه که بانگه‌وازی تیدا ئاشکرا کرد، له‌گه‌وج و گه‌مژه‌کانی قورپه‌یش پووبه‌پروی نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی زور ده‌بووه، که به‌لای کوڤکیاندا تیپه‌رده‌بوو له‌مکه‌ گالته‌یان پیده‌کردوو، قه‌له‌وه ده‌یان ووت: نه‌وه کوری ابو که‌بشه‌یه، له‌ئاسمانه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کریت، که‌سی واش بوو له‌وانه به‌لای پیغه‌مبه‌ری ﷺ دا تیده‌په‌پو ده‌یان ووت نه‌مرو له‌ئاسمانه‌وه قسه‌یان له‌گه‌لت نه‌کرد؟! و ته‌که‌ش هه‌ر نه‌وه‌نده نه‌بوو که گالته‌جاری به پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکریت ﷺ یان نازای ده‌روونی بدن، به‌لکو نه‌شکه‌نجه‌ی جه‌سته‌یشیان د‌ه‌دا، به‌لکو به‌د‌ره‌وشتیان گه‌یشته نه‌وه‌ی که ئومه‌یییه‌ی کوڤی خه‌له‌ف تف بکاته ناو چاوانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ته‌نانه‌ت له‌ پاش کوچکردنی پیغه‌مبه‌ری ﷺ بو مه‌دینه به‌لاو نازار له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر

^۱ - اخرجه الترمذي و ابن ماجه

ﷺ هر کۆتای پینه‌هات ، به‌لام ره‌وتیکی تازه‌ی وهرگرت ، به‌سهره‌لدانی چه‌ند دوژمنیکی نوئ له‌ مونافیقان و جوله‌که‌و فارس و رۆمه‌کان و هاو په‌یمان‌ه‌کانیان ، ئه‌گهر نازاردانی پیښترله‌ مککه‌ جنیو گالته‌ پی‌کردن بوو یان ئابلۆقه‌و لیدان بوو، ئه‌مړۆ ببوه‌ رۆبه‌رو بونه‌وه‌ی سه‌ربازی سه‌خت ، هی‌رش و پاشه‌کسه‌ی تیدایه‌ ، لیدانی شمشیر و رمی تیدایه‌ ، به‌لام ئه‌مجاره‌ له‌ مال و گیاندا بوو وه‌کو یه‌ک ، ماوه‌ی په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ زنجیره‌یه‌ک بوو له‌ چه‌رمه‌سه‌ری و تاقیکردنه‌وه‌ ، هه‌رگیز بی‌تاقه‌تی و سستی روی تی‌نه‌ده‌کرد له‌رپښگای خودا، به‌لکو ئارامی گرت و داوای پاداشتی خوای ده‌کرد تا ئه‌و کاته‌ گه‌یشته‌ لای خوا خۆی. هر له‌به‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ باسکرا شایسته‌ی (المقام المحمود والمنزلة الرفیعة) بووله‌لای خوا خۆی، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی بی‌ته‌ پدشه‌نگیکیش بۆ بانگخوازان و چاکسازان، چونکه‌ ئه‌گهر پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ست درێژی کرواته‌سه‌ر ئه‌وا هیچ که‌سیک نیه‌ له‌سه‌روی به‌لاو تاقیکردنه‌وه‌ بی‌ت، له‌ ابو سعیدی خوذریه‌وه‌ ره‌زای خوای لی‌بی‌ت ده‌فه‌رموئیت: وتم: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کئ له‌ هه‌موو که‌س به‌لای گه‌وره‌تره‌ فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ران ئه‌وانه‌ش که‌ زیاترو زیاتر له‌ ئه‌وان بچن پیاو به‌پیی پته‌وی باوه‌ره‌که‌ی تاقی ده‌کریته‌وه‌ ئه‌گهر له‌ باوه‌ره‌که‌یدا تووند بی‌ت به‌لایه‌که‌ی سه‌ختر ده‌بی‌ت ئه‌گهر باوه‌ره‌که‌ی لاوازی‌ت ئه‌وا به‌پیی ئه‌و تاقی ده‌کریته‌وه‌ ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده‌ توشی به‌لا ده‌بی‌ت تا‌کو له‌سه‌ر زه‌وی رپده‌کات و هی‌چ گونا‌هی‌کی نامی‌نیت^۱.

^۱ - السيرة النبوية عرض وقائع وتحليل أحداث. الدكتور علي محمد الصلابي. ص/ ۲۱۹-۲۲۴

نازاردانی هاوه‌لان :

بی‌باوه‌په‌کان به نازاردانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌وه‌ستان، به‌لکو نه‌وه‌باوه‌پدارانه‌ی له‌گه‌لێشی‌دا بوون نازاری زۆر دران، هه‌موو هۆزیک برپاریان‌دا نازاری نه‌وه‌باوه‌پدارانه‌ بده‌ن که له‌ ناویان بوون، به‌ زیندانی کردن و نازاردان و لێدان و برسی و تینووکردن. عبدالله بن مسعود (خوا لێ رازی بی‌ت)،^۱ ده‌لێ: یه‌که‌مین که‌س که موسلمانێتی خۆیان ئاشکرا کرد، حه‌فت که‌س بوون: (پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، نه‌بووبه‌کر، عه‌ممار، دایکی عه‌ممار که‌ ناوی (سومه‌بیه‌)بوو، صوه‌ه‌یب، بیلال، میقدادی کو‌ری نه‌سوه‌د). پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خوای گه‌وره‌ به‌هۆی مامیه‌وه (نه‌بو طالب) پشت و په‌نای بۆ دابین کردبوو، نه‌وان نایانده‌توانی زۆر شت بکه‌ن به‌رامبه‌ری، نه‌بو به‌کریش (خوای لێ رازی بی‌ت) که‌سان و خزمانی له‌پشت بوو، به‌لام نه‌وانی تر بی‌باوه‌په‌کان ده‌یانگرتن و پارچه‌ ئاسنیا به‌به‌ردا ده‌کردن و ده‌یانخستنه‌ به‌ر خۆرو رایانده‌گرتن هه‌تا ده‌یان پرۆکاندن له‌ گه‌رمادا، (تا ناچارانه‌ وایان لێ ده‌کردن هه‌ندیک داواکاریان جیبه‌جی بکه‌ن، بۆ نه‌وه‌ی موشریکه‌کان نه‌شکه‌نجه‌ی له‌سه‌ر سووک بکه‌ن و له‌کوژی ببنه‌وه)، ته‌نها (بیلال) نه‌بی‌ت به‌هیچ جو‌ریک به‌ گوێی نه‌ده‌کردن، جه‌سته‌ی خۆی به‌لاوه‌ سووک بوو له‌ پیناوی خوادا، وه‌ موشریکه‌کان به‌ سووکیان ده‌زانی و په‌تیان ده‌خسته‌ ملی و دابووینه‌

^۱ - پروانه مسند الامام احمد، رقم (۳۸۳۲)

دهست مندالان که به‌نیو شیوو دوّله‌کانی (مه‌ککه) دا دایانگیږاو
ئه‌زیه‌تیاں ددها، ئه‌ویش دهیغه‌رموو: خوا تاکه، خوا تاکه.

هه‌ندیك له نمونه‌ی ئه‌شه‌نجه و نازاره‌کان:

-ئه‌بوبری سدیق (خوا لئی رازی بیّت) هه‌رچه‌ند که‌سانی و خزمانی له
پشت بوون به‌لام بّ‌به‌ش نه‌بوو له‌و نازاردانه. جارّیکیان له (که‌عبه‌دا)
خوا په‌رستی ده‌کرد، قورپه‌شی‌یه‌کان لئی کۆبوونه‌وه‌و که‌وتنه‌ لیدان و
نازاردانی به‌ شیوه‌یه‌ک که (عتبة بن ربیعة) ده‌چیته‌ سه‌ر سینگى و
به‌هه‌ردوو نه‌عه‌له‌کانی له‌ ده‌موچاوی ده‌دات، تا وای لیدى چاوو برّوو
لووتی بریندار ده‌بن، ئه‌بو به‌کر (خواى لى رازی بیّت) له‌ تیره‌ی (بنو
تمیم)ه، موشریکه‌کانی (بنو تمیم) به‌په‌له‌ دین و (أبو بکر) له‌ ژیر ده‌ستی
(عتبة) و کافره‌کانی دى ده‌ردین، به‌لام (أبو بکر) توانای رویشتنی نه‌بوو،
بۆیه له‌ پیخه‌فه‌که‌یدا بردیانه‌وه‌ بۆ مالى خو‌ی و به‌شیوه‌یه‌ک لى‌درابوو
گومانیاں وابوو که‌ ده‌مرئ.

-بیلال (خواى لى رازی بیّت) کۆیله‌ی (ئومه‌یه‌ی کورى خه‌له‌ف) بوو،
کاتی‌ک خو‌ر تینی ده‌سه‌ند له‌دوای نیوه‌رّودا بیلالی ده‌هیناو جله‌کانی داده‌نا
له‌به‌رو له‌سه‌ر پشت پالى ده‌خست و ده‌یخسته‌ به‌ر تینی گه‌رماو به‌ردیكى
گه‌وره‌شى ده‌خسته‌ سه‌ر سینگى و پاشان پى‌ی ده‌گوت: هه‌ر به‌م حاله‌ته‌

دهمینیت‌ه‌و تا ده‌مریت یان ده‌بِ پاشگه‌ز بیت‌ه‌و له باوه‌ره‌ینانت به (موحه‌مه‌د) و هەر (لات و عوززا) بپه‌رستیت.^۱

به‌لام (بیلال) له‌ژیر ئه‌و هه‌موو ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌دا، هەر ده‌یگوت: **«أَحَدٌ، أَحَدٌ»**^۲. واته: خوا یه‌که‌و تا‌ک و ته‌نیا‌یه. تا خوا‌ی گه‌وره‌ه‌لی بۆ په‌خساندو أبو بکر (ی بۆ ناردو پزگاری کرد له‌و سزایه.

پوژیکیان که (ئومه‌یه‌یه) خه‌ریکی ئه‌شکه‌نجه‌دانی (بیلال) بوو، ئه‌بو بکر (خوا‌ی لی رازی بیت) به‌لایدا تی‌ده‌په‌ریت و ده‌لپت: **«أَلَا تَتَّقِي اللَّهَ فِي هَذَا الْمُسْكِينِ حَتَّى مَتَّى؟» قَالَ: أَنْتَ أَفْسَدْتَهُ فَأَنْقِذْهُ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَفْعَلُ، عِنْدِي غُلَامٌ أَسْوَدُ أَجَلَدُ مِنْهُ وَأَقْوَى، عَلَى دِينِكَ، أُعْطِيكَهُ بِهِ، قَالَ: قَبِلْتُ، قَالَ: هُوَ لَكَ. فَأَعْطَاهُ أَبُو بَكْرٍ غُلَامَهُ ذَلِكَ، وَأَخَذَ بِلَالًا فَأَعْتَقَهُ»**^۳

واته: أبو بکر (په‌زای خوا‌ی لی‌بیت) ده‌لپ: باشه له‌خوا ناترس‌ئ‌ی تا که‌ی وا له‌و کابرا فه‌قی‌ره ده‌که‌ی؟ ئه‌ویش ده‌لپ: تۆ خۆت ئاکاریت تی‌ک داوه، ده هەر خۆشت پزگاری بکه له‌و حاله‌ی که تی‌یدا‌یه، أبو بکر یش (رضی الله عنه) ده‌لپ: باشه، من غولام‌یک‌ی په‌شم هه‌یه که له (بیلال) یش به‌ه‌یزتره‌و له‌سه‌ر دینی خۆشته، ئه‌وت ده‌ده‌م‌ئ‌و تۆش (بیلال) م بده‌یه، ئومه‌یه‌یه ده‌لپ باشه قبو‌ل‌م کرد، به‌و شی‌وه‌یه أبو بکر بیلال ده‌ه‌ینیت‌ه لای خۆ‌ی وه پاشان ئازادی ده‌کات. هەر بۆ‌یه‌ش عمر (رضی الله عنه) ده‌یگوت: أبو بکر

^۱ - لات و عوززا دووبت بوون بپاوه‌دان ده‌یان‌ه‌ستن

^۲ - سیره‌ی نبین هیشام (۳۴۱/۱)

^۳ - سیره‌ی نبین هیشام، ل (۱۶۱)

سیدنا، واعتق سیدنا. واته: أبو بکر گه‌وره‌ی ئیمه‌یه‌و گه‌وره‌ی ئیمه‌ی نازاد کردوه. أبو بکر (رضی الله عنه) شه‌ش کوپله‌ی دیکه‌ی نازاد کردن، که بیلال حه‌فته‌میان بوو.^۱

-خیزانی (یاسر) (رضی الله عنه) که خو‌ی و (سومه‌یه‌ی) هاوسه‌ری و (عه‌ممار) ی کوپری، به سه‌ختترین شیوه نازار دران. ئه‌و خیزانه له ئه‌سلدا (قوره‌یش) ی نه‌بوون، به‌لکو له (یه‌مه‌ن) له‌وه‌هاتبوون و هاوپه‌یمان بوون له‌گه‌ل خیلی (بنو مخزوم) دا، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی که هه‌رسیکیان موسلمان بوون (بنو مخزوم) زور ئه‌شکه‌نجه‌و نازاریان دان که (ابن هشام) ئاوامان بو باس ده‌کات:

(بنو مخزوم) عه‌ممارو بابو دایکیان ده‌برد بو بیابانی (مه‌ککه)، وه له‌سه‌ر لمی گه‌رمو سووربووه رایان ده‌خستن و به‌ردیشیان ده‌خسته‌سه‌ر سینگیان، جا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که به لایاندا تپه‌ر دبوو ده‌یفه‌رموو: **«صَبْرًا آلَ يَاسِرٍ، فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ»**. ئارامگربن بنه‌ماله‌ی (یاسر)، شوینی به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌وه‌تان له به‌هه‌شت دایه.

جا هه‌رچی (سومه‌یه‌ی) بوو له‌ژیر ئه‌شکه‌نجه‌دا کوشتیان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی جگه له ئیسلام هیچ شتیکی قبوول نه‌کرد^۲. وه بوو به‌یه‌که‌م شه‌هید له ئیسلامدا، وه‌کو (مجاهد) ده‌فه‌رموئ: یه‌که‌م شه‌هید له ئیسلامدا (سومه‌یه‌ی) بوو دایکی (عه‌ممار)، که ئافره‌تیکی پیری به سال‌اچوو

^۱ - سیره‌ی ئیین هیشام، ل (۱۶۱)

^۲ - سیره‌ی ئیین هیشام، ل (۱۶۱ - ۱۶۲)

بوو.^۱ (ئیمامی (مجاهد) ده‌فه‌رموئ: (سومه‌یه) به‌ده‌ستی (أبو جهل) کوژرا، حه‌ربه‌یه‌کی کرد به سکی داو شه‌هید بوو).^۲

دوای ئه‌وه (یاسر) یش تواناو هیژی نه‌ما له گیانی داو، هه‌ر له‌ژێر ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌دا گیانی سپاردو شه‌هید بوو، به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌شکه‌نجه‌و ئازار په‌شیمانی بکاته‌وه له‌سه‌ر بیره باوه‌ره دامه‌زراوه‌که‌ی.

(عه‌ممار) یش (خوا لێ پازی بێت) هینده ئه‌شکه‌نجه درا هه‌تا دێته حاڵی سه‌ره‌مه‌رگ تا ناچار به چاکه باسی بته‌کانی کردو به خراپه باسی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) کرد، له دوای ئه‌وه ئازادیان کردو به چاوی پر له فرمیسک هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئه‌ویش لێ ده‌پرسی: دنگوباس چی‌یه؟ عه‌ممار له وه‌لامدا ده‌لێ: به‌خوا ده‌نگوباسم زۆر خراپه، موشریکه‌کان وازیان لێ نه‌هی‌نام، هه‌ر ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌یان دام، هه‌تا ناچاریان کردم که قسه به‌تۆ بڵی‌م، هه‌تا‌کو په‌رستراوه‌کانی ئه‌وانیشم به‌چاکه باسکردن، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: دلت چۆنه؟! ئه‌ویش گوتی: دلم به ئیمان ئارام گرتوویه، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی ئه‌گه‌ر ئه‌وان دووباره ئه‌شکه‌نجه‌یان دایه‌وه، تۆش دووباره ئه‌و قسانه بکه‌وه (بۆ ئه‌وه‌ی له‌کوڵ خۆتیان بکه‌یه‌وه)، دوایی خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌تانه‌ی نارده خوار، که ده‌فه‌رموئ: **(مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ**

^۱ - اخرجه ابن سعد في الطبقات (٢٠٠/١)، وصححه اسناده الحافظ في (الاصابة)، (٣٣٥/٤) (٥٨٥)

^۲ - البيهقي في الدلائل (٢٨٤/٢)

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ النحل ١، واته: هر که سیك
كوفر بکات به خوا دواي ئه‌وهی ئیمان هی‌ناوه مه‌گه‌ر زوری لی‌بکری و
دل‌یشی به‌ئیمان ئارام‌گرتووبی، به‌لام که‌سیک که دلی گوسادبی به‌کوفرو
به‌دل‌خوشی‌یه‌وه کوفر بکات، ئه‌وانه توره‌بوونی خویان له‌سهره وه
عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی مه‌زنی‌شیان بو هه‌یه، ئه‌وه‌ش چونکه ژبانی
دونیا‌یان خوش ویستوه تا ژبانی دوا‌پۆژ، بی‌گومان خوا رینمای کافران
ناکات.

- خه‌ببایی کوری ئه‌ره‌ت رضی الله عنه: خه‌ببای (رضی الله عنه) ئاسنگه‌ر
بوو له‌مه‌ککه‌دا، خوی گه‌وره ویستی هر له‌کاتیکی زوه‌وه رینگای ئیسلام
بدوزیت‌ه‌وه، بویه ئه‌و موسلمان بوو پیش ئه‌وهی بچیت‌ه مالی ئه‌رقه‌م،
یه‌کی‌کیش بوو له‌و چه‌وساوانه‌ی که‌ئه‌شکه‌نجه‌دران له‌پیناو ئه‌وه‌ی
هه‌لگه‌رینه‌وه له‌ئیسلام، ته‌نانه‌ت بته‌ره‌سته‌کان پشتیان ده‌به‌سته سهر
ئه‌و به‌رده گه‌رمانه‌ی ژیر هه‌تاوی مه‌ککه بو ئه‌وه‌ی بسوتی.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خه‌ببایی خوش‌ده‌ویست و سه‌ردانی ده‌کرد پاش
موسلمان بوونی، جاکاتیك سهر گه‌وره‌که‌ی به‌وه‌ی زانی، ئاسنیکی گه‌رم
کرد و خسته‌یه سه‌ره‌سهری خه‌ببای، که ئه‌ویش هاواری برده لای
پیغه‌مبه‌ر ﷺ که فه‌رمووی: (اللهم انصر خباباً) خویه خه‌ببای
سه‌رخه‌یت، ئیتر ئه‌و سه‌ره‌گه‌وره‌ی خه‌ببایه سهری ده‌هاته ئیش و ئازارو

وه‌کو سه‌گ ده‌وه‌ری، پییان وت سه‌رت داخ بکه، ئه‌ویش هاته‌لای
 خه‌ببای و خه‌ببای ئاسنیکی گهرم ده‌کردو ده‌یخسته سه‌سه‌ری،
 له‌راستیدا ئه‌وه‌یش په‌ندیکه بو که سی‌ک بیه‌ویت په‌ند وه‌برگیت^۱.
 عومه‌ری کوری خطاب (رضی الله عنه) له سه‌رده‌می حوکمرانی خویدا
 له (خه‌ببای) (رضی الله عنه) ده‌پرسی، که چۆن ئه‌شکه‌نجه‌یان داوه؟
 ئه‌ویش ده‌ی: کافره‌کان له‌سه‌ر ئاگریان داده‌نامو به‌گهرمی ئاگره‌که
 ده‌یانبرژاندم، جاری واش هه‌بوو ده‌یان خسته سه‌ر ئاگرو پییان
 ده‌خسته سه‌ر سینگم، تا ئاگره‌که به به‌زی پشتم ده‌کوژایه‌وه...!
 -عبداللّٰهی مه‌سعود (رضی الله عنه):

رؤژێک هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کو‌بوونه‌وه‌و وتیان: قوره‌یش هه‌رگیز
 گو‌پیان له‌قورئان نه‌بووه بدریته گو‌پیاندا، ئایا کێ ده‌توانی ئه‌و کاره‌بکات،
 عه‌بدو‌لّٰی کوری مه‌سعود (رضی الله عنه) فه‌رمووی: من! وتیان:
 ده‌ترسین خراپت به‌سه‌ر به‌ین، که سی‌کمان ده‌ویت خاوه‌ن عه‌شیره‌ت
 بی‌ت، به‌رگری لی‌بکری‌ت، وتی: وازم لی‌به‌ین، خوی گه‌وره به‌رگرم
 لی‌ده‌کات: ئینجا ئیبنو مه‌سعود (رضی الله عنه) هات تاگه‌یشته لای
 مه‌قام و قوره‌یش له‌شوینه‌کانی خو‌یاندا بوون، عه‌بدو‌لّٰی ده‌ستی کرد
 به‌خو‌یندنه‌وه (بسم الله الرحمن الرحيم) ئینجا ده‌نگی به‌رزکرده‌وه:

^۱ - ژباننامه‌ی پیغه‌مبه‌رمان لیکۆلینه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌ی - دکتۆر علی محمد صلابی لا ۲۳۴۱ — ۲۴۱

{الرَّحْمَنُ (۱) عَلَّمَ الْقُرْآنَ} ^۱ سورته‌ته‌که‌ی خوینده‌وه‌و، ئه‌وانیش تی‌پراده‌مان و ده‌یانوت: ئه‌وه‌ (ابن ام عبد) وتی چی؟ ئینجا وتیان ئه‌وه‌ ئه‌و شتانه ده‌خوینیت‌ه‌وه‌که موحه‌ممه‌د هی‌ناویتی، ئیتر رویشتنه‌ لای له ده‌موچاویان ده‌دا تاگه‌یشته‌ ئه‌وه‌نده‌ی که خوای گه‌وره‌ ویستی، به‌لام ده‌م و چاوی بریندار بوو، هاوه‌لان پیان وت: له‌مه‌ ده‌ترساین، ئه‌ویش وتی: دوژمنانی خوا ئیستا به‌لامه‌وه‌ پرپوچترن، ئه‌گه‌ر پیان باشه‌ سبه‌یئیش ده‌یده‌م به‌ گوئیاندا، وتیان: نه‌وه‌للا، به‌سه‌ئیر، ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ریان ئه‌سته‌م بوو دات به‌گوئیاندا.

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ئیبنو مه‌سعود (رضی الله عنه) هاوپه‌یمان بوو، هوژیکیشی نه‌بوو پاریزگاری لیبکات، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که زور لاوازو قاچ باریک بوو، هه‌موو ئه‌وانه‌ ریگرنه‌بوون له‌ پیشاندانی ئه‌وپه‌ری نازییه‌تی و دل‌قایی، چه‌ندین هه‌لو‌یستی جوانیشی هه‌بوو، له‌وانه‌ قورئان خویندنی به‌ده‌نگی‌کی به‌رزو گه‌یاندنی به‌گوئی و دل‌ه‌ داخراوه‌کانیان، به‌م شیوه‌یش ئه‌و بووه‌ یه‌که‌م که‌س قورئانی به‌ئاشکرا خویند پاش پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌که‌ه.

ئهم کاره‌ی عه‌بدو‌ل‌لای کوپی مه‌سعود (رضی الله عنه) به‌ره‌نگاریه‌کی کرده‌یی بوو بو قوره‌یش، که‌خوئی رانه‌گرت به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌لو‌یسته‌،

چاونه‌ترسی عه‌بدوئلا به‌ئاشکرا تیبینی ده‌کریّت سه‌ره‌رای ئه‌و ئازارو
ئه‌شکه‌نجه‌ی که‌تووشی بوو.

- موضعه‌بی کورپی عومه‌یر (رضی الله عنه) خوشگوزهرانتیرین و، پۆشاک
جوانترین لاو بوو له‌شاری مه‌ککه، باوک و دایکی زۆریان خوشده‌ویست،
دایکی ئافره‌تیکی ده‌وله‌مه‌ند بوو، جوانترین پۆشاک‌ی له‌به‌ر عومه‌یر
ده‌کرد، هه‌میشه‌ بۆنی خوش بوو، نه‌علی چه‌زهرمی له‌پێده‌کرد، دایکی
به‌را‌ده‌یه‌ک خوشی ده‌ویست که‌ هه‌ندی خۆراکی خوشی له‌لای سه‌ری
داده‌نا بۆ ئه‌وه‌ی له‌خه‌و هه‌لسا بیخوات، موضعه‌بی کاتی‌ک که‌زانی
پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌مالی ئه‌رقه‌مدا بانگه‌واز بۆ ئیسلام ده‌کات چووه
لای و موسلمان بوو، به‌لام سه‌ره‌تا ئه‌وه‌ی ئاشکرا نه‌کرد، تا‌کو رۆژێک
عوسمانی کورپی ته‌لحه‌ بینی، نوێژ ده‌کات و دایکی و خزمه‌کانی ئاگادار
کرده‌وه، ئه‌وانیش گرتیان و زیندانیان کرد، تا ئه‌و کاته‌ی ده‌رچوو بۆ
حه‌به‌شه‌ له‌کۆچکردنی یه‌که‌مدا.

سه‌عدی کورپی ئه‌بی وه‌ققاص (رضی الله عنه) ده‌گێڕێته‌وه: من موضعه‌بم
بینی له‌ده‌ردی سه‌ریه‌کی زۆر ناخۆشدا بوو پاش موسلمان بوونی،
ته‌نانه‌ت ده‌مبینی پێستی له‌گیانی ده‌بوویه‌وه، وه‌کو چۆن مار پێستی
فرێده‌دا، به‌ئکو توانای رێکردنی نه‌ما‌بوو، بۆیه‌ سواری وشترمان ده‌کرد،
پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌باسی ده‌کرد، ده‌یفه‌رموو: (ما‌رأیت بمکه‌ احداً
احسن لمة‌ ولا‌ارق حلة‌ ولا‌ انعم نعمة‌ من مصعب بن عمیر) واته‌:

له مه ككه دا كه سم نه ده بېنی له موضعه بې كورې عومه یر قژجوانترو پوښاك چاكټرو خوشگوزهرانتر بېټ.

له گه‌ل هه موو ټه و نارېحه تپانه‌ش تووشی ده‌وو، هېچ كه مته‌ر خه مپيه كي پيشان نه‌دا له‌ټه‌نجامدانی چاكه و جهاد له‌پېناو خوادا تائه و كاته‌ی خواي گه‌وره پله‌ی شه‌هیدی پېبه‌خشی له‌شه‌ری ئوحد.

موضعه بې كورې عومه یر (رضی الله عنه) نموونه‌یه كه بؤ په‌روه‌رده كړدنې ئیسلام بؤ لاوه خوشگوزهرانه‌كان و كوپه ده‌ولمه‌نده‌كان و ټه‌وانه‌ی به‌خوځپانه‌وه ده‌نازن چونكه له‌پاش موسلمان بوونی، هېچ لاوازی پيشان نه‌داو، وه‌كو چؤن موضعه ب نه‌بېټ كه‌له‌و حاله‌ خوش و به‌خته‌وه‌رانه‌دا بوو.

موضعه ب (رضی الله عنه) مال‌ئاوای كرد له‌ژبانی خوشگوزهرانی، به‌هه‌موو ټه‌و خوشپانه‌ی تپايدا بوو، له‌پاش ئاوه‌ی كه به‌يعه‌تی دایه پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ره‌رای له‌ده‌ستدانی ده‌ولمه‌ندی و پله‌وپایه‌و خوشه‌ویستی لای خزم و كه‌سوکار، ئینجا سه‌ره‌رای هه‌ژاری و برسیتی و ټه‌شكه‌نجه له‌پاش موسلمان بوونی، دلی هه‌ر ئاسووده‌و پر له‌باوه‌ر بوو، چه‌ند وه‌ستانپکی ترمان ده‌بېټ له‌گه‌لی له‌مه‌دینه به‌پشتیوانی خواي گه‌وره^۱.

-سه‌عدی كورې ټه‌بی وه‌قاص (رضی الله عنه) ره‌زای خواي لیبیت: سه‌عد له‌لایه‌ن دایكه بیباوه‌ره‌كه‌ی تووشی سزاو ټه‌شكه‌نجه بوو، دایکی برپاریدا

^۱ - ژبانه‌می پیغه‌مبه‌رمان لیک‌کولپنه‌وه‌و شپکرده‌وه‌ی - دکتور علی محمد صلابی / وه‌رگپران - احسان برهان الدین

هیچ خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ك نه‌خوات تاكو كوره‌كه‌ی له‌ئیسلام نه‌گه‌رپته‌وه، (ابن‌كثیر) ده‌لپت: ((ته‌به‌رانی له‌كتییی ((العشرة)) له‌سه‌عد ده‌گه‌رپته‌وه‌فه‌رموویه‌تی: ئەم ئایه‌ته‌به‌هۆی منه‌وه‌دابه‌زی:

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا^۱ واته: ئەگەر دایک و باوک هه‌وڵ و کۆششیان له‌گه‌ڵ دایت بۆ ئەوه‌ی که هه‌وبه‌ش بۆ من دابنێ ئەوا تۆ له‌و شته‌دا گوێڕایه‌لییان مه‌که.

هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: من بۆ دایکم کورپکی چاکه‌ کاربووم، کاتیك موسلمان بووم، پێی وتم: ئەو داهێنراوه‌ چیه‌ کردۆته‌، پێویسته‌ پاشگه‌زبیتته‌وه‌ له‌و ئایینه‌، یان ئەوه‌یه‌ من واز له‌خواردن و خواردنه‌وه‌ ده‌هێنم تاكو بمرم و، خه‌لكی تانه‌و ته‌شه‌رت لیبدن به‌مردنم و پلێت بلێن: ئەی بکوژی دایکی، وتم: ئەی دایکه‌ کاری وانه‌که‌یت، چونکه‌ من له‌ئایینی خۆم ناگه‌رپمه‌وه‌ بۆهیچ شتێك، شه‌وو رۆژێك دایکی هیچی نه‌خواردو ته‌واو ماندوو بوو، ئینجا رۆژوو شه‌وێکی تر به‌هه‌مان شیوه‌، ئینجا ماندوو تر بوو، دوا‌ی ئەوه‌ شه‌و رۆژێکی تریش هه‌ر هیچی نه‌خواردو، تیئویتی و برسیتی زۆری بۆی هێنا، کاتیك به‌و شیوه‌یه‌ بینیم، وتم: دایه‌گیان، چاك‌ بزانه‌، سویند به‌خوای گه‌وره‌، ئەگەر سه‌د گیانت هه‌بیت، یه‌ك به‌دوا‌ی یه‌کدا ده‌رجن، من واز له‌ئایینی خۆم ناهێنم، ئیتر ئاره‌زووی خۆته‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ بخۆیت یان نا، ئیتر دایکی ده‌ستی کرد به‌ خواردن دوا‌ی ئەوه‌.

^۱ - (لقان: ۱۵).

هه‌روه‌ها موسلیم ریوایه‌تی کردووه، دایکی سه‌عد سویندی خوارد قسه له‌گه‌ل نه‌کات تاکو له‌ئیس‌لام پاشگه‌ز نه‌بیته‌وهو، نه‌نان ونه‌ئاویش نه‌خوات، به‌سه‌عدی ده‌ووت: تو بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌یت که‌خوا راسپارده‌ی پی کردووی به‌دایک و باوکت، منیش دایکتم، به‌وه فه‌رمانت پیده‌که‌م، ده‌لّیت: ئیتر ئه‌ویش سی رۆژ دابرا له‌خواردن و خواردنه‌وه تاکو بوورایه‌وه، ئینجا کورپکی ناوی عوماره‌بوو ئاوی پیداو ئه‌ویش ده‌ستی کرد به‌دوعاکردن له‌سه‌عد، خوای گه‌وره‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: **﴿وَوَصَّيْنَا**

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾^۱ واته: فه‌رمانمان داوه به ئاده‌میزاد که چاک ره‌فتار بیته له‌گه‌ل دایک و باوکیدا، خو ئه‌گه‌ر زۆریان لی‌کردیت تا هاوبه‌شم بو بریار بده‌یت بی ئه‌وه‌ی زانست و زانیاریت هه‌بی ده‌باره‌ی، ئه‌وه ملکه‌چیان مه‌به و گوپرایه‌ل مه‌به.

هه‌روه‌ها **﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾** (لقمان: ۱۵). واته: له‌دنیا‌دا هاوپی و هاوه‌ل و خزمه‌تگوزاریکی چاک به‌بوین له‌هه‌موو بارودۆخیکدا.

ده‌لّیت ئه‌گه‌ر بیانویستبا خواردنی پی‌بدن به‌زۆر ده‌میان ده‌کرده‌وه خواردنیان تیده‌کرد، بویه ده‌رده‌سه‌ری سه‌عد گه‌وره‌بوو، هه‌لویسته‌که‌شی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر په‌له‌اویشتی ئیمان له‌دلیدا.

^۱ - (العنکبوت: ۸).

له به‌دواداچوونی قورئان ده‌بینین، سه‌ره‌رای نه‌مانی خوشه‌ویدیستی له‌نیوان موسلمانان وکه‌سه‌کانیاندا، قورئان هه‌رگیز فه‌رمانی نه‌کردووه به‌برینی په‌یوه‌ندییه‌کان، به‌لکو فه‌رمانی کردووه چاکه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن، به‌لام خوشه‌ویدیستی و پشت‌گرتن بۆ خواو پیغه‌مبه‌رو ئیسلام و باوه‌رداران. هه‌روه‌ها چه‌ندین موسلمانان دی له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌وتنه به‌ر هه‌موو جوړه سزایه‌کی وه‌ک لێدان‌و، برسی‌و تینووکردن‌و چه‌ندین سزاو ئه‌شکه‌نجه‌دانی دی و ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌ک موسلمانان ئه‌شکه‌نجه‌دراو له‌به‌ر سه‌ختی نازاره‌که‌ی نه‌یتوانیوه به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی دانیشتی له‌سه‌ر زه‌وی. له‌و جوړه دۆخانه‌شدا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌و ئایه‌تانه‌ی بۆ باوه‌رداران ده‌خوینده‌وه که تایبه‌ت بوون به‌ جی‌گی‌ریوون‌و خو‌را‌گرتن له‌سه‌ر ئه‌و جوړه حاله‌تانه‌و نازاری سزای سه‌ختی له‌سه‌ر سووک ده‌کردن، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره له‌و ئایه‌تانه‌دا فه‌رموویه : **(أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾)** **العنکبوت**. واته: ئایا خه‌لک پێ‌یان وایه هه‌ر به‌وه‌نده‌ی که ده‌لێن ئیمانمان هێنا، وازیان لێ‌ده‌هێنرێ‌و تاقی ناکرێ‌نه‌وه؟ ئیمه به‌ ته‌ئکید ئه‌وانه‌ی پێش ئه‌وانمان تاقی کردۆته‌وه، که بێ‌گومان خوا ده‌زانێ‌ کێ راست ده‌کاو درۆزنانی‌ش ده‌ناسێ‌. (واته: وه‌نه‌بێ‌ خوا نه‌یانناسێ‌ به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان خۆیان بناسن، وه‌ دوا‌یی که‌س بیانووی نه‌بێ‌ له‌سه‌ر خواو بلی‌.

خوايه ئه‌گه‌ر تاقیت کردبامه‌وه چاکه‌م ده‌کردو له ئیمتیحان ده‌رده‌چووم، ئه‌گه‌ر تاقیت کردبامه‌وه داخۆ چ موسلمانیک ده‌بووم؟^۱

که‌واته سوننه‌تی خودای گه‌وره ئاوايه که مرۆف به گشتی و موسلمان به‌تایبه‌تی ده‌بیت به‌چه‌ندین شیوه تاقیب‌کرینه‌وه.

دوای ئه‌م هه‌موو ناره‌حه‌تی و ئیش و ئازاری که رووبه‌رووی خودی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان ده‌بوویه وه، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بیری کرده‌وه به ناردنی هاوه‌لان و کوچ کردنیان بۆ خاکی حه‌به‌شه تا له‌م هه‌موو ئیش و ئازارو چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی رزگاریان بکات و خوشی له‌مه‌که‌که بمینیتته‌وه.

^۱ - پوخته‌ی ژبانی پیغه‌مبه‌ری خوا)